

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 81/15
U Luxembourgu 9. srpnja 2015.

Presuda u predmetu C-360/14 P
Njemačka/Komisija

Nakon Općeg suda i Sud potvrđuje zabranu Komisije Njemačkoj da zadrži granične vrijednosti za arsen, antimon i živu u igračkama

Sud je odbio žalbu Njemačke protiv presude Općeg suda, smatrajući da Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je odbio tužbu navedene države članice

Tijekom 2009. godine Europska je unija donijela novu direktivu „o igračkama“¹, kojom su utvrđene nove granične vrijednosti za određene kemijske tvari koje su prisutne u igračkama. Njemačka smatra da granične vrijednosti koje su u njoj na snazi za olovo, barij, arsen, antimon i živu, a koje odgovaraju starom standardu EU², omogućavaju bolju zaštitu. Njemačka je stoga od Komisije zahtjevala dopuštenje da zadrži na snazi ranije vrijednosti. Komisija je svojom odlukom od 1. ožujka 2012. taj zahtjev odbila u pogledu antimona, arsena i žive, dok je zadržavanje njemačkih graničnih vrijednosti za olovo i barij odobrila samo do 21. srpnja 2013.

Povodom tužbe Njemačke, Opći je sud Europske unije svojom presudom iz 2014.³, potvrdio odluku Komisije, smatrajući da Njemačka nije dokazala – u pogledu antimona, arsena i žive – da njezine granične vrijednosti jamče viši stupanj zaštite od novih europskih graničnih vrijednosti. S druge je strane Opći sud poništilo odluku Komisije glede olova, smatrajući da je u tom pogledu odluka kontradiktorna. Što se tiče barija, Opći je sud obustavio postupak, iz razloga što je u međuvremenu Komisija izmijenila granične vrijednosti za taj teški metal (čime je tužba postala bespredmetna).

Njemačka je Sudu podnijela žalbu protiv presude Općeg suda.

Svojom je današnjom presudom **Sud u cijelosti odbio žalbu Njemačke**.

Sud podsjeća da se države članice mogu – kako bi opravdale zadržavanje na snazi postojećih nacionalnih odredaba – pozvati na činjenicu da rizike za javno zdravlje procjenjuju drugačije nego zakonodavac Unije u mjerama usklađivanja. Međusobno različite procjene takvih rizika se mogu legitimno provesti, bez da se nužno moraju zasnovati na različitim ili novim znanstvenim podacima. Međutim, obveza je države članice da dokaže da njezine nacionalne odredbe osiguravaju višu razinu zaštite javnog zdravlja nego mjere usklađivanja Unije⁴.

Prema mišljenju Suda, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da u pogledu arsena, antimona i žive Njemačka to nije dokazala.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda, Sudu se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivni učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presudititi, Sud ga može i sam rješiti. U suprotnom, predmet se vraća Općem суду koji je vezan odlukom Suda donešenom povodom žalbe.

¹ Direktiva 2009/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o sigurnosti igračaka (SL L 170, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 13., svežak 55., str. 213.).

² Direktiva Vijeća 88/378/EEZ od 3. svibnja 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica u pogledu sigurnosti igračaka (SL L 187., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 13., svežak 65., str. 3.).

³ Presuda Općeg suda od 14. svibnja 2014., Njemačka/Komisija ([T-198/12](#), vidjeti i [PM br. 72/14](#)).

⁴ Presuda Suda od 20. ožujka 2003., Danska/Komisija ([C-3/00](#), vidjeti i [PM br. 20/03](#)).

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

Cjelovit tekst presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106